

Kodet Jiří

13.5.2026 - | Městská část Praha 12

Elegance, noblesa, ale i bohémství a cholerické, výbušné projevy. To mi vytane na mysl v souvislosti s vynikajícím českým hercem Jiřím Kodetem. „Ano, byl to velký herec, o tom není spor,“ shodují se jeho bývalí kolegové. Jan Kačer o něm prohlásil, že ze svého života dokázal stvořit legendu.

Potomek slavných uměleckých rodů Budilovsko-Steimarových a Kodetových, jejichž historie sahá do doby před dvěma sty lety až k zakladatelům českého národního divadla, neměl zrovna na růžích ustláno. Po emigraci nevlastního otce, automobilového jezdce Jaroslava Juhana, rodina zažívala krušné časy. Mladý Jiří musel odejít z gymnázia a skončil v kladrubském učilišti mezi koňáky. Na hereckou školu se dostal až napotřetí. Již během svých studií na DAMU hostoval v Městských divadlech pražských, pak krátce působil ve Východočeském divadle v Pardubicích, byl členem ostravského Divadla Petra Bezruče, pražského Činoherního klubu a od roku 1991 se stal členem souboru činohry Národního divadla. Nezapomenutelná je jeho role otce Krause - zásadového, poněkud příkrého, ale v zásadě dobrého muže - v Hřebejkově filmu Pelišky. Kultovní věta „Proletáři všech zemí, vyližte si prdel!“ zlidověla. Obdržel nejvyšší domácí herecké ocenění - Českého lva / Knoflíkáři, Pelišky/ a poté i ocenění nejvýznamnější - státní vyznamenání Za zásluhy I. stupně v oblasti kultury a umění z rukou tehdejšího prezidenta Václava Klause. Jiří Kodet se narodil 6. prosince 1937 a zemřel 24. června 2005 v 67 letech ve svém domě na Točné.

Jeho život byl stejně dramatický jako jeho profese. Byl to mimořádný zjev, úkaz, solitér. Vždycky nějakým způsobem vyčníval, nedal se jen tak „zaškatulkovat“. Měl svůj vlastní názor, za kterým si stál, což se v době před listopadem 1989 zrovna nenosilo. A to se často neobešlo bez potíží. Žil pro ten určitý okamžik, nemyslel na budoucnost.

Narodil se do nesprávné doby. V rolích odborářů, stranických kádrů, budovatelů, dělnických předáků či zemědělců si ho snad ani nelze představit. Spíše v roli aristokrata, galantního džentlmena, pozorného svůdníka, ctitele ženské krásy. Doba po roce 1968 znamenala pro něho deziluzi, obrovské zklamání. Nijak se netajil svojí nevolí k tehdejšímu režimu, nikdy mu nebylo lhostejné co se v naší zemi děje a proto také v listopadu 1989 nemohl chybět u zásadní proměny společenského vývoje. Ještě za svého života se charismatický herec s vzezřením anglického šlechtice nesmazatelně zapsal do našich srdcí.

https://www.praha12.cz/vismo/dokumenty2.asp?id=38354&id_org=80112